

ЛИТОВСКИЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА:

№

101.



KURIER LITIEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Вторникъ, 18-го Декабря — 1834 — Wilno. Wtorek. 18-go Grudnia.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 7-го Декабря.

Его Императорское Величество, въ присутствіи Своемъ въ С.-Петербургѣ, Декабря 6-го дня 1834 года, соизволилъ отдать слѣдующій Приказъ:

Его Императорскому Высочеству Наслѣднику Цесаревичу Великому Князю АЛЕКСАНДРУ НИКОЛАЕВИЧУ, считается и Лейбъ-Гвардіи въ Преображенскомъ полку.

Его Императорскому Высочеству Великому Князю НИКОЛАЮ НИКОЛАЕВИЧУ, считается и Лейбъ-Гвардіи въ Семеновскомъ полку.

Его Императорскому Высочеству Великому Князю МИХАИЛУ НИКОЛАЕВИЧУ, считается и Лейбъ-Гвардіи въ Егерскомъ полку.

Производители. За отличіе по службѣ: Исправляющій должность Директора Артиллерійскаго Департамента Военнаго Министерства, Генералъ-Лейтенантъ *Эйлеръ 1-й*, въ Генералы отъ Артиллеріи, съ утвержденіемъ въ сей должности. Лейбъ-Гвардіи Преображенскаго полка Генералъ-Маіоръ, Сенаторъ, Принцъ Петръ *Ольденбургскій*, въ Генералъ-Лейтенанты, съ оставленіемъ въ сей же должности. Изъ *Полковниковъ, въ Генералъ-Маіоры*. Командующій Сестрорѣцкимъ Оружейнымъ заводомъ, состоящій по Артиллеріи *Аммосовъ*, Командиръ 3-й Учебной бригады Военныхъ Кантонистовъ, состоящій по Артиллеріи *Халанскій 2-й*, оба съ оставленіемъ при прежнихъ должностяхъ. Состоящій по Арміи *Карнцевъ 2-й*, съ назначеніемъ Командиромъ 1-й бригады 14-й Пѣхотной дивизіи. Командиръ 2-й Учебной бригады Военныхъ Кантонистовъ, состоящій по Арміи *Вохинъ*, съ оставленіемъ при настоящей должности. Командиръ Чугуевского Уланскаго полка *Изюмовъ*, съ назначеніемъ Командиромъ 1-й бригады 6-й Легкой Кавалерійской дивизіи, на мѣсто Генералъ-Маіора *Левченко*. Исправляющій должность Директора Александровскаго малолѣтняго Кадетскаго Корпуса *Хатоев 2-й*, съ утвержденіемъ Директоромъ сего Корпуса. Наказный Атаманъ Астраханскаго Казачьяго войска *Петровъ 3-й*, съ назначеніемъ Начальникомъ Штаба войска на Кавказской линіи и въ Черноморіи. Командиръ Кіевскаго Гусарскаго полка *Гроттенгельмъ 2-й*, съ назначеніемъ Командиромъ 2-й бригады 6-й Легкой Кавалерійской дивизіи. Находящійся при Санктпетербургскомъ Военномъ Генералъ-Губернаторѣ, по особымъ порученіямъ, Лейбъ-Гвардіи Павловскаго полка *Щееловъ*, въ Дѣйствительные Статскіе Совѣтники.

— Высочайшимъ Приказомъ 28-го Ноября назначены: Исправляющій должность Ландсгевдинга Улеборгско-Каинской Губерніи, Лейбъ-Гвардіи Каинской Губерніи, Лейбъ-Гвардіи Финскаго Стрѣлковаго баталіона Полковникъ *Лагерборгъ*, Ландсгевдингомъ сей Губерніи, съ состояніемъ по Арміи; Исправляющій должность Начальника Штаба по Артиллеріи Дѣйствующей Арміи, Лейбъ-Гвардіи 1-й Артиллерійской бригады Полковникъ *Безакъ*, Начальникомъ Штаба Артиллеріи оной Арміи; Командиръ 1-й бригады 14-й Пѣхотной дивизіи, Генералъ-Маіоръ *Домети*, уволенъ въ отпускъ на одинъ годъ къ Кав-

ВІАДОМОСЦІ КРАЈОВЕ.

Санкт-Petersburg, dnia 7 Grudnia.

Его Цесарска Моść, в obecności swej w Sankt-Petersburgu Grudnia 6 dnia 1834 roku, raczył wydać następujący rozkaz dzienny:

Его Цесарскіей Высokości Настѣпцы Цесарzewiczowi WIELKIEMU XIAŻĘCIU ALEXANDROWI NIKOŁAJEWICZOWI, liczyć się i Leib-Gwardyi w półku Preobrażeńskim.

Его Цесарскіей Высokości WIELKIEMU XIAŻĘCIU NIKOŁAJOWI NIKOŁAJEWICZOWI, liczyć się i Leib-Gwardyi w Siemienowskim półku.

Его Цесарскіей Высokości WIELKIEMU XIAŻĘCIU MICHAŁOWI NIKOŁAJEWICZOWI, liczyć się i Leib-Gwardyi w półku Strzelców.

Podniesienia za odznaczenie się w służbie: Sprawujący obowiązki Dyrektora Departamentu Artylleryjskiego Ministerjum Woyny, Jenerał Porucznik *Euler 1szy*, na Jenerała Artylleryi, z utwierdzeniem na tym urzędzie. Leib-Gwardyi półku Preobrażeńskiego Jenerał-Major, Senator, Xiażę Piotr *Oldenburgski*, na Jenerał-Porucznika, z pozostaniem na teraźniejszym obowiązku. — *Półkownicy na Jenerał-Majorów:* Dowodzący Siestrorecką fabryką broni, liczący się w Artylleryi *Ammosow*, Dowódzca 3ciej uczebney brygady wojennych Kanтонистовъ, liczący się w Artylleryi *Chalański 2gi*, oba z pozostaniem na dawniejszych obowiązkach. Liczący się w Armii *Karniejew 2gi*, z przeznaczeniem na Dowódcę 1szej brygady 14tej dywizyi pieszey. Dowódca 2giej uczebney brygady wojskowych Kanтонистовъ liczący się w Armii *Wochin*, z pozostaniem na teraźniejszym obowiązku. Dowódca Czugujewskiego Ułańskiego półku *Iziunow* z naznaczeniem Dowódcą 1szej brygady 6tej dywizyi lekkiej jazdy, na miejsce Jenerał-Majora *Lewczenko*. Sprawujący obowiązek Dyrektora Alexandrowskiego małoletniego Kadeckiego Korpusu *Chatow 2gi*, z pozostaniem na Dyrektora tego Korpusu. Nakazny Ataman Astrachańskiego Kozackiego woyska *Pietrow 3ci*, z naznaczeniem Naczelnikiem Sztabu woysk na Kaukazkiej linii i na Czarnomorzu. Dowódca Kijowskiego półku *Grottenhelm 2gi*, z przeznaczeniem na Dowódcę 2giej brygady 6tej dywizyi lekkiej jazdy. Znajdujący się przy Sankt-Petersburskim Wojennym Jenerał-Gubernatorze, do osobnych poleceń, Leib-Gwardyi półku Pawłowskiego *Szczegłow* na Rzeczywistego Radcę Stanu.

— Przez N a y w y ż s z y rozkaz dzienny dnia 28 Listopada naznaczeni: Sprawujący obowiązek Landsgewdynga Ulebarsko-Kajańskiej Gubernii, Leyb-Gwardyi Finlandzkiego batalionu Strzelców Półkownik *Lagerborg*, Landsgewdingem tej Gubernii, mając liczyć się w Armii; Sprawujący obowiązek Naczelnika Sztabu Artylleryi Armii działający, Leyb-Gwardyi 1szej Artylleryjskiej brygady Półkownik *Bezak*, Naczelnikiem Sztabu Artylleryi teyże Armii; Dowódca 1szej brygady 14tej dywizyi pieszey, Jenerał-Major *Dometi* uwolniony na urlop na rok jeden do wód Mineralnych kaukazkich, dla wyleczenia się z choroby, licząc się

казскимъ минеральнымъ водамъ, для излѣченія болѣзни, съ состояніемъ по Арміи.

— Высочайшимъ Приказомъ 24-го Ноября, уволенъ отъ службы состоящій по Арміи Полковникъ Графъ *Апраксинъ*, Генераль-Маіоромъ, съ мундиромъ и пенсіономъ полного жалованья.

— Высочайшимъ Приказомъ 29-го Ноября произведенъ за отличіе въ сраженіи противъ Горцевъ за Кавказомъ: Командиръ Апшеронскаго пѣхотнаго полка, Полковникъ *Клюки-фонъ-Клуенау*, въ Генераль-Маіоры, съ состояніемъ по Арміи и съ оставленіемъ при Отдѣльномъ Кавказскомъ Корпусѣ; состоящій по Арміи Полковникъ *Павловъ*, назначенъ Командиромъ Томскаго Егерскаго полка, на мѣсто Полковника *Кешиинскаго*, который переводится въ Брянскій Егерскій полкъ.

— 2-го числа сего мѣсяца Его Величество Государь Императоръ благоволилъ принимать, въ частной аудіенціи, Чрезвычайнаго Посланника и Полномочнаго Министра Е. В. Короля Греціи, Князя *Суццо*, и Чрезвычайнаго Посланника и Полномочнаго Министра Сѣверо-Американскихъ Соединенныхъ Штатовъ, Г. *Вилькинса*, имѣвшихъ честь поднести Его Императорскому Величеству вѣрительныя свои грамоты. Вслѣдъ затѣмъ они имѣли счастье представляться Ея Величеству Государынѣ Императрицѣ. Послѣ сихъ аудіенцій имѣли счастье представляться Его Императорскому Величеству Второй Секретарь Австрійскаго Посольства Графъ *Угартъ*, Первый Секретарь Французскаго Посольства Графъ *де Серсей*, находящійся при Шведскомъ Посольствѣ Г. *Стерки*, Французскій вояжеръ Графъ *де Курваль*, Англіійскіе вояжеры Маркизъ *де Дуро*, (сынъ Герцога Веллингтона) и Г. *Чарльзъ Каннингъ*, и сынъ Греческаго Посланника, Князь *Иоаннъ Суццо*.

— Высочайшими Граматами 27-го Ноября, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами ордена *Св. Андрея Апостола Первозваннаго*, Чрезвычайный и Полномочный Посолъ Его Величества Императора Австрійскаго при Великобританскомъ Дворѣ, Князь *Павелъ Эстергази*; — ордена *Благо Ора*, Генераль-Лейтенантъ Королевской Прусской службы, Коммендантъ города Берлина *Типпелскирхъ*. (Р. И.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

П р у с с і я.

Берлинъ, 12-го Декабря.

Съ нѣсколькихъ дней, пишутъ изъ *Диссельдорфа*, городъ нашъ опять наслаждается высокимъ счастіемъ имѣть посреди себя Е. К. В. Принцессу *Фридрику*. Возвращенія же Принца *Фридрика* можно ожидать, какъ мы узнали, не прежде, какъ по наступленіи новаго года.

— Генераль отъ Кавалеріи *фонъ-Редеръ*, 7-го ч. с. м. утромъ между 3 и 4 часомъ скоростижно скончался въ *Ротсирбенъ* при *Бреславлѣ*.

13-го Декабря.

Сегодняшній номеръ Военной Ежедневной газеты заключаетъ списокъ военныхъ чиновниковъ, пожалованныхъ Императоромъ Всероссійскимъ орденами, кои Его В. Король носить имъ дозволилъ. Они суть слѣдующіе: Тайный Государственный и Военный Министръ, Генераль-Адъютантъ *фонъ-Вицлебъ*, пожалованъ Кавалеромъ ордена *Св. Владимира* первой степени; Генераль отъ пѣхоты и Генераль-Адъютантъ Его Королевскаго Величества *фонъ Кнезебекъ*, орденомъ *Св. Андрея*; Генераль отъ пѣхоты и Начальникъ Корпуса Инженеровъ *фонъ Раухъ*, получилъ орденъ *Св. Александра-Невскаго* съ брилліантами; Генераль-Лейтенантъ и Начальникъ Главнаго Штаба Арміи *Краузенекъ* и Генераль-Лейтенантъ *Браунъ*, орденъ *Св. Анны* первой степени съ Короною; Генераль-Лейтенантъ и Командиръ 5-й дивизіи *фонъ Браузе*, орденъ *Св. Анны* 1-й степени; Генераль-Лейтенантъ и Командиръ 6-й дивизіи *фонъ Тиле* и Генераль-Лейтенантъ *фонъ Типпенкирхъ* Коммендантъ Берлина, орденъ *Благо Ора*; Генераль-Маіоръ Принцъ Гессенъ-Кассельскій *Георгій*, Командиръ 5-й Бригады Кавалеріи, орденъ *Св. Анны* 1-й степени съ алмазами; наконецъ Генераль-Маіоръ и Командиръ первой Бригады Кавалеріи *фонъ Бранхитъ* и Генераль-Маіоръ и Командиръ 2-й Бригады Гвард. пѣхоты, *фонъ Квартъ*, орденъ *Св. Станислава* 1-й степени.

14-го Декабря.

Генераль-Маіоръ *фонъ Фаншавъ* состоящій въ свитѣ Ея Императорскаго Величества Россійской Императрицы выѣхалъ въ *Варшаву*.

15-го Декабря.

Прибылъ сюда изъ *Вѣны*, Королевско-Нидерландскій Повѣренный въ дѣлахъ при Австрійскомъ Дворѣ, Баронъ *фонъ Моллерусъ*. (А. Р. С. З.)

в Арміи.

— Przez N a y w y ż s z y rozkaz dzienny dnia 24 Listopada, uwolniony ze służby, liczący się w Armii Półkownik Hrabia *Apraxin*, Jenerał-Majorem, z mundurem i pensją zupełney gaży.

— Przez N a y w y ż s z y rozkaz dzienny dnia 29 Listopada, podniesiony za odznaczenie się w potyczce z Góralami za Kaukazem, Dowódca Apszerońskiego piechotnego półku, Półkownik *Kluki von-Klugenau*, na Jenerał-Majora, z liczeniem się w Armii i z pozostaniem w oddzielnym Korpusie Kaukazkim; liczący się w Armii Półkownik *Pawłow*, naznaczony Dowódcą Tomskiego półku Strzelców, na miejsce Półkownika *Kwiecińskiego*, który się przenosi do Brańskiego półku Strzelców.

— Dnia drugiego tego miesiąca N A Y J A Ś N I E Y S Z Y C E S A R Z Jego Mość na prywatney audyencyi raczył przyjąć, nadzwyczajnego Posła i Ministra pełnomocnego Najjaśniejszego Króla Grecyi, Xiążęcia *Suzzo* i nadzwyczajnego Posła i pełnomocnego Ministra Stanów Zjednoczonych Północno-Amerykańskich P. *Wilkinsa*, którzy mieli zaszczyt złożyć Jego Cesarskiej Mości swe listy wierzytelne. Tuż potem mieli oni szczęście stawić się N A Y J A Ś N I E Y S Z E J E G O C E S A R Z O W E J Jego Mości. — Po tych audyencyach mieli szczęście przedstawiać się Jego Cesarskiej Mości drugi Sekretarz Austriackiego Poselstwa Hrabia *Ugarte*, pierwszy Sekretarz Francuzkiego Poselstwa Hrabia *De Cersey*, znajdujący się przy Poselstwie Szwedzkim P. *Sterki*, Francuzki podróżny Hrabia *de Courvall*, Angielscy podróżni Margrabia *De Douro* (syn Xięcia Wellingtona) i P. *Charles Canning*, tudzież syn Posła Greckiego, Xiążę *Jan Suzzo*.

— Przez N a y w y ż s z e Dyplomata dnia 27 Listopada, Najłaskawiey mianowani Kawalerami orderu *Św. Jędrzeja Apostoła*, nadzwyczajny i pełnomocny Poseł Najjaśniejszego Cesarza Austriackiego przy Dworze Brytanii Wielkiej Xiążę *Paweł Esterhazy*; — orderu *Orła Białego*, Jenerał-Porucznik wojsk Królewsko-Pruskich, Komendant miasta Berlina *Tippelskirch*. (R. I.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

P R U S S Y.

Berlin, dnia 12 Grudnia.

Od dni kilku, piszą z *Düsseldorf*, miasto nasze znowu się szczyć wysokiem szczęściem, iż mieści w sobie J. K. W. Xiężnę *Fryderykę*. Powrót zaś J. K. W. Xięcia *Fryderyka*, jak się dowiadujemy, nie prędzej nastąpi, aż po nowym roku.

— Jenerał od Kawaleryi *von Roeder* dnia 7 b. m. rano między 3 i 4 godziną, nagle zakończył życie w *Rothsirken* pod *Wrocławiem*.

Dnia 13.

Dzisiejszy numer gazety *Wojenney Tygodniowej* zawiera listę wojskowych, których Jego Cesarska Mość Cesarz Wszech Rosyji, udarował orderami, a J. K. M. Król dozwolił im one nosić. W liście tej znajdują się wymienieni następni Jenerałowie: Tajny Państwa i Minister Woyny, Jenerał-Adjutant Jego Królewskiej Mości, Jenerał Porucznik *von Witzleben*, otrzymał *Św. Włodzimierza* pierwszej klasy; Jenerał piechoty i Jenerał-Adjutant Jego Królewskiej Mości *von Knezebeck*, order *Św. Andrzeja*; Jenerał piechoty i Naczelnik Korpusu Inżynierów *von Rauch*, order *Św. Alexandra Newskiego* z brylantami; Jenerał Porucznik i Naczelnik Głównego Sztabu woyska, *Krausenек* i Jenerał Porucznik *Braun*, otrzymali order *Św. Anny* 1szej klasy ozdobione Koroną; Jenerał Porucznik i Dowódca 5 dywizyi *von Brause*, order *Św. Anny* 1szej klasy; Jenerał Porucznik i Dowódca 6tey dywizyi *von Thile* i Jenerał Porucznik *von Tippelskirch*, Komendant Berlina, order *Orła Białego*; Jenerał-Major Xiążę *Hessen Kasselski Jerzy*, Dowódca 5tey brygady konnicy *Św. Anny* 1szej klasy z brylantami; nakoniec Jenerał-Major i Dowódca 1szej brygady konney *von Branchitsch* i Jenerał-Major i Dowódca 2giey brygady piechoty Gwardyi, *von Quart*, otrzymali order *Św. Stanisława* 1szej klasy.

Dnia 14.

Jenerał-Major *von Fanshawe*, należący do Orszaku JEJ CESARSKIEJ MOŚCI CESARZOWEJ Wszech Rosyji, wyjechał ztąd do *Warszawy*.

Dnia 15.

Przybył tu Królewsko-Niderlandzki sprawujący interessa przy Cesarsko-Astryackim Dworze, Baron *von Mollerus* z *Wiednia*. (A. P. S. Z.)

ФРАНЦІЯ.

Парижъ, 5-го Декабря.

Одинъ изъ здѣшнихъ журналовъ заключаетъ: „Велингоново Министерство не успѣло бы держаться въ прежней силѣ нынѣ. Можетъ статься въ дѣйство приведено будетъ Министерство соединенія (de coalition), и можетъ быть оно удержится въ продолженіи одного засѣданія. Становище нынѣшняго Торисова Министерства въ отношеніи къ прежнимъ уподоблялось бы тому, какое занималъ Наполеонъ въ 1815 году въ сравненіи съ 1808 г.

— Французскій Вѣстникъ доноситъ, что одинъ изъ первыхъ офицеровъ Вице-Короля въ исходѣ Октября выѣхалъ изъ Александріи съ тѣмъ, дабы въ Парижѣ и Лондонѣ продолжать переговоры уже начатыя въ Александріи посредствомъ Французскаго и Англійскаго Генеральныхъ Консуловъ. Оныя переговоры касаются признанія независимости Мехмета Али. Также надѣются, что она признана будетъ Соединенными Штатами Сѣверной Америки, наблюдающими то правило, чтобы признавать всѣ Правительства de facto существующія. Кромѣ того Посланникъ Вице-Короля имѣетъ еще и другое порученіе въ Парижѣ.

— В. Порта всѣми мѣрами старается, чтобы молодые Египтяне, получающіе воспитаніе въ Парижѣ, по окончаніи въ ней вступали къ службѣ, и Турецкій Посланникъ въ Парижѣ Решидъ Бей, имѣетъ въ своемъ распоряженіи всѣ къ тому средства. Верно Египетскій Посланникъ будетъ искать у Французскаго Правительства защиты противу сихъ покушеній.

7-го Декабря.

Въ засѣданіи Палаты Депутатовъ 5-го ч. с. м., Министръ Тьерсъ между прочемъ произнесъ слѣдующее:

„Представительное Правительство было бы не что иное, какъ только состояніе безначалія, если бы не было согласія на сіе три условія. Государство нуждается: 1) въ извѣстной политической системѣ; 2) въ Министерствѣ, которое бы слѣдовало сей политикѣ; 3) въ большинствѣ, которое бы поддерживало Министерство. Касательно сихъ трехъ статей произошли нѣкоторыя недоумѣнія, требующія поясненія.“

По сего вступленія Министръ изложилъ причины, по которымъ Правительство отказалось отъ проекта объявить всепрощеніе, которой оно въ прошедшемъ году на нѣкоторое время считало удобнымъ къ исполненію, и изъяснилъ, что по выходѣ Маршала Жерара предстояло затрудненіе въ избраніи Предсѣдателя Совѣта Министровъ. Одни Маршалы слишкомъ были отдалены; Маршалъ Мортъ не принялъ предложеннаго ему Предсѣдательства, другіе Маршалы были необходимо нужны на мѣстахъ или занимаемыхъ; оставалось только предложить Предсѣдательство гражданскому лицу. Тутъ встрѣтились новыя затрудненія: ГГ. Риньи, Юманъ и Гизо также принять онаго не хотѣли. И такъ дабы прекратить толь продолжительную распрю всѣ Министры просили объ отставкѣ. Это сдѣлали они для того, что по мѣстамъ было мнѣніе, что по возстановленіи порядка въ Государствѣ, надлежитъ обдумать иную систему управленія; когда Министры всегда были того увѣрены что партій не инаге могутъ быть удержаны, какъ только мѣрами доселѣ употребляемыми; то вишней политики отнѣять не должно и что для бережливости, число войскъ убавляемо быть не можетъ. За симъ нагали составлять новое Министерство. Г. Тьерсъ не принялъ въ ономъ мѣстѣ ему предложеннаго. Новое Министерство было учреждено 10-го Ноября; но вскорѣ Король велѣлъ призвать къ себѣ Г. Тьерса, и объявилъ ему, что всѣ уже новыя Министры просили объ отставкѣ. Сіе объявленіе изумило Г. Тьерса, а на сдѣланное ему предложеніе о принятіи вновь Министерства, онъ отвѣтствовалъ, что не посоветовавшись съ проглыми своими товарищами онъ рѣшительнаго отвѣта дать не можетъ; прежніе Министры собрались. Обѣ призваны, по которымъ они оставили Министерство, исчезли; ибо Маршалъ Мортъ узнавъ въ сколь затруднительномъ положеніи находится Король, изъяснилъ готовность принять Предсѣдательство. Что же касается перемѣны системы управленія, то оказалось, что по угнетеннымъ изысканіямъ между всѣми политиками и по совѣщаніямъ со всѣми Членами Правительства, почтенные мужи въ Министры назначенные, чрезъ нѣсколько потѣмъ дней отъ должностей своихъ отказались. Въ такомъ положеніи Министры вѣрили себѣ въ обязанность опять принять кормило правленія;

FRANCE.

Парижъ, дня 5 Grudnia.

Одно изъ писемъ тудеящихъ zawiera: „Ministerium Wellingtona, w dawniejszymъ znaczeniu, nie zdołałoby się teraz utrzymać. Może przyjdzie do skutku Ministerium połączenia (de coalition), i może utrzyma się przez przeciągъ jednego posiedzenia. Stanowisko terazniejsze Ministeriumъ Torysowskiego, względemъ dawniejszychъ, byłoby podobnemъ do stanowiska, na jakimъ się Napoleonъ znajdowałъ r. 1815 w porównaniu z rokiemъ 1808.

— Kuryer Francuzki donosi, że jeden zъ pierwszychъ Oficerówъ Wice-Króla odjechałъ w końcu Października zъ Alexandryi, aby w Paryżu i Londynie toczyć dalej układy, rozpoczęte już w Alexandryi, za pośrednictwemъ Jeneralnychъ Konsulówъ Francuzkiego i Angielskiego. Układy te mają się tyczyć uznania niepodległości Mehmeda Alego. Jest także nadzieja, że niepodległość tę uznają Zjednoczone Stany Ameryki Północnej, ponieważ trzymają się zasady uznawania wszystkichъ Rządówъ, de facto istniejącychъ. Prócz tego postanowiłъ Wice-Króla ma inne jeszcze zlecenie do Paryża.

— W. Porta używa wszelkichъ sposobówъ, aby młodychъ Egipcyan, którzy się wychowują w Paryżu, skłonić, po ukończeniu wychowania, do przejścia w jej służbę, a Turecki Ambassador w Paryżu, Reszyd Bey, ma w ręku wszystkie do tego potrzebne środki. Poślanikъ Egipski będzie więc żądałъ odъ Rządu Francuzkiego opieki przeciwъ tymъ zabiegomъ.

Dnia 7.

Na posiedzeniu Izby Deputowanychъ dnia 5 h. m. rzekłъ Minister Thiers między innemi:

„Rządъ reprezentacyjny nie byłby niczemъ, jakъ tylko stanemъ anarchii, gdyby nie istniała zgoda na te 3 warunki. Krajъ potrzebuje: 1) pewnego systemu politycznego, 2) Ministeriumъ, któreby wykonało tę politykę; 3) większości, która by wspierała Ministeriumъ. Względemъ tychъ trzechъ punktówъ zasłży niektóre wątpliwości, które wyjaśnić należy.“

Po tymъ wstępie wytłuszczyłъ Minister powody, dla których Rządъ odstąpiłъ odъ projektu ogłoszenia amnestyi, który zeszłego lata uważałъ, przez chwilę, za podobny do wykonania, i wyraziłъ, iż po wystąpieniu Marszałka Gérard zachodziła trudność w obraniu Prezesa Rady Ministrów. Jedni Marszałkowie byli zbyt oddaleni; Marszałekъ Mortier nie przyjąłъ ofiarowanego sobie Prezesowstwa; inni Marszałkowie byli na swychъ stanowiskachъ, niezbędnymi potrzebni. Nie pozostało więc, jakъ ofiarować Prezesowstwo osobie cywilney. Tu nowe okazały się trudności. PP. Rigny, Humano, Guizot, wzbraniłi się również przyjąć. Aby więc położyć koniec takъ długiej niepewności, podali się wszyscy Ministrowie do dymissyi. Uczynili to dla tego, iż tu i ówdzie dawałъ się słyszeć głosъ, że po przywróconymъ w kraju porządku, należy przyjąć inny systematъ Rządu; podczas, gdy Ministrowie zostawali ciągle w témъ przekonaniu, że stronnictwa nie mogą być inaczej, jakъ dotądъ powściągane; że nie należy zmieniać polityki zewnątrznej, i że dla oszczędzeń, stan wojska zmniejszanymъ być nie może. Następnie zaczęto układać nowe Ministeriumъ. P. Thiers nie przyjąłъ miejsca, które mu w niemъ ofiarowano. Nowe Ministeriumъ utworzone zostało dnia 10 Listopada; lecz wkrótce kazałъ Królъ przywołać Pana Thiers do Siebie i oświadczyłъ mu, że nowi Ministrowie podali się już wszyscy do dymissyi. Oświadczenie to zdziwiło P. Thiers; a na uczyniony sobie wniosekъ objęcia na nowo Ministerstwa, oznajmiłъ, iż bezъ naradzenia się zъ resztą kolegówъ swoichъ, nie mógłby żadnego w tej mierze dać oświadczenia. Zgromadzili się więc nowi Ministrowie. Obadwa powody, dla których byli wystąpili ustali: albowiemъ Marszałekъ Mortier dowiedziawszy się, w jakъ krytycznemъ położeniu Królъ się znajduje, oznajmiłъ gotowość swoją przyjąć Prezesowstwa. Co zaś do zmiany systematu, okazało się, iż po uczynionychъ poszukiwaniachъ między wszystkimi politykami i po naradzeniu się ze wszystkimi Członkami większości, Czcigodni Mężowie, których Ministrami mianowano, zaraz w kilka dni potemъ urzędy swoje złożyli. W takimъ stanie rzeczy uważałъ Ministerowie za obowiązekъ, objąćъ nanowemъ stę administracyi; jakożъ, wezwani przezъ Króla, objęli znowu kierunekъ interesówъ Państwa. Co się tyczy systematu, którego się Ministrowie dotądъ trzymali, namieniłъ P. Thiers, iż według wewnętrzznego przekonania Ministrów, systemъ ten jestъ jedynymъ, który Rządъ

Что касается системы, которой Министры до селѣ держались, то Г. Тьерсъ упомянулъ, что по внутреннему убѣжденію Министровъ, та система есть единственною, которая Іюльскому Правительству обѣщаетъ спасительную будущность. „Господа позвольте мнѣ утѣнить здѣсь нѣсколько замѣчаній на счетъ личныя видѣвъ моихъ. Я большой обожатель Правительства 1830 года (ироническая улыбка съ лѣвой стороны), и всѣ мои товарищи въ Кабинетѣ со мною одинаковаго по сему предмету мнѣнія. Для меня теженіе произшествій, нагатае въ 1789 году, едва кончилось въ 1830 году.“ Но вмѣстѣ съ сими убѣжденіемъ, я совершенно увѣренъ что съ того числа, какъ утѣдилось правительство, 1830 года, надобно было въ тоже время имѣть мужество къ пресѣженію дальнѣйшаго продолженія произшествій, коимъ оное Правительство одолжено своимъ существованіемъ. И такъ я Министръ Іюльскаго Правительства, но съ тѣмъ чтобы отвѣщать революцію и не давать ей идти путемъ обманчивымъ. Только съ тѣмъ условіемъ я могу быть Министромъ; объявляю это громко и внятно, дабы всякому было о томъ извѣстно. Если я ошибаюсь то прошу, съ равною откровенностію объявить съ сей Каведры противное мнѣніе. Мы охотно откажемся отъ мѣстъ нашихъ для мужей, кои лучше насъ умѣли бы защищать свои права; но намъ было бы очень прискорбно, если бы мы должны были уступить оныя такимъ, которые полагаются, что вмѣсто отпора, надобно уступить. И потому я объявляю безъ обиняковъ: Мы Министры отпора. Можетъ быть кто станетъ укорять меня, что это выраженіе слишкомъ общее; не спорю; но я готовъ также тотчасъ пояснить тѣ подробности служан, въ коихъ отпоръ казался намъ и еще кажется необходимо нужнымъ.“ Потомъ Министръ говорилъ о преобразованіи закона на счетъ выборовъ; и объявилъ себя противникомъ распространенія сего закона на низшія сословія; всего же болѣе, слова Г. Тьерса, надлежитъ противиться пріобрѣтеніямъ оного преобразованія, равномѣрно тѣмъ, кои, гужеземнымъ народамъ привыкли напоминать прежнія блистательныя времена, дабы возбудить ихъ къ возстанію. Ежели за сими партіи вздумаютъ употребить національную гвардію къ сопротивленію закону, надобно имѣть отвагу къ уничтоженію оной. Когда побѣжденные партіи стараются возбудить безпокойства по улицамъ, надобно умѣть объявлять не снисходительныя, но строгія и рѣшительныя повелѣнія и лучше самому погибнуть, чѣмъ допустить торжествовать возмутителей. Все сіе исполнило Министерство, котораго я членомъ, и при томъ никогда не преступало предѣловъ закономъ предписанныхъ. „Ораторъ опровергалъ потомъ заключеніе dutiers partii, будто Правительство съ 1830 года до сихъ поръ никакого добра для народа не сдѣлало. Касательно вѣдѣній соотношеній упомянулъ: „Въ 1830 году всякъ ожидалъ войны. Однако миръ не прерывался. Если бы мы приняли иную систему, если бы не соблюдали договоровъ 1815 года, мы нынѣ бы съ одной стороны нейтральныхъ, съ другой дружественныхъ сосѣдей.“ Упомянувъ о Испаніи, Португаліи и Швейцаріи Г. Тьерсъ продолжалъ: „Не взирая на то противники наши возражаютъ намъ, что состояніе Европы опасно, и что надлежитъ страшиться, что бы союзъ нашъ съ Англіею не прекратился, а я спрашиваю: развѣ новѣйшія произшествія въ Англіи не въ состояніи успокоить всѣхъ въ сѣмъ отношеніи? Никто не сомнѣвается что новое Министерствъ будетъ преобразовательнымъ; въ самой Англіи того же мнѣнія Тамъ не можетъ составиться Кабинетъ, какъ только съ тѣмъ условіемъ, что готовъ предпринять благоразумное преобразование; иначе не нашелъ бы онъ въ народѣ подпоры, въ которой къ существованію своему нуждается; и потому никто о сѣмъ, не заботится ни въ Англіи, ни на твердой землѣ. „Но позвольте Господа обратить ваше вниманіе на одно обстоятельство. Стали ли бы думать о преобразованіи въ Англіи, если бы посѣдніе наши были менѣе благоразумны? Досталось ли бы кормило Правительства Вигамъ, если бы мы внимали браннымъ приглашеніямъ, кои гинили намъ назадъ три года тому? Именно потому, что Французское Правительство явило умѣренность, именно по тому, что Англіи дало поруганіе порядку и спокойствію; можно было въ сѣмъ послѣднемъ государствѣ гинить преобразованія, такъ что

dowi Lipcowemu obiecuje zbawienią przyszłość. „Pozwólcie mi, Panowie, uczynić tu kilka uwag nad osobistemi widokami mojemi. Jestem wielkim zwolennikiem Rządu z r. 1830. (śmiech ironiczny po lewej stronie), i wszyscy moi koledzy w Gabinetcie są w tej mierze jednego ze mną zdania. Dla mnie tak wypadków, zaczęty r. 1789, nie skończył się, aż r. 1830. Lecz obok tego przekonania, jestem stanowczego zdania, że w dniu, w którym powstał Rząd z r. 1830, musiało zarazem mieć odwagę wstrzymania dalszego toku wypadków, którym Rząd ten winien jest swoje istnienie. Jestem więc Ministrem Rządu Lipcowego, ale na to, abym strzegł rewolucji i nie dozwalał jej puszczać się na błędną drogę. Tylko pod tym warunkiem mogę być Ministrem; oświadczam to głośno i wyraźnie, aby o tem każdy wiedział. Jeżeli się myślę, tedy proszę, aby z równą otwartością objawiono z tego mównicy przeciwne zdanie. Chętnie odstąpiemy miejsca naszego Mężom, którzyby lepiej, niż my, umieli bronić zasad swoich; ale bolałoby nas mocno, gdybyśmy je ustąpić musieli takim, którzy są zdania, iż zamiast odporu, należy ustąpić. Oświadczam przeto bez ogródek: Jesteśmy Ministrami odporu. Może mi kto zarzuci, że to jest objęcie za nadto ogólne. Nie przeczę temu; ale również gotów jestem wyjaśnić bliżej te szczegółowe przypadki, w których nam się odpór zdawał i jeszcze zdaje być potrzebnym. „Minister mówił dalej o reformie prawa o wyborach; i oświadczył się przeciw rozszerzeniu prawa tego na klasy niższe. „Przedewszystkiem więc, (słowa Pana Thiers), należy dać odpór stronnikom tej reformy. Również należy oprzeć się tym, którzy obcym narodom zwykli przypominać dawne świetne czasy, aby je pobudzić do powstania. Jeżeli dalej stronnictwo użyć chce gwardyi narodowej do oparcia się prawu, należy mieć odwagę do rozwiązania gwardyi narodowej. Kiedy zwyciężone stronnictwa starają się wzniecić niespokojności na ulicach, potrzeba umieć wydać nie miłosierne, ale surowe i stanowcze rozkazy, i raczej samemu zginąć, niż pozwolić zwycięstwa wichrzycielom. Wszystko to wykonało Ministerium, którego Członkiem jestem, i nie przekroczyło przy tem nigdy granic, przez prawo wskazanych. „Mówca bijąc następnie twierdzenia dutiers partii, jakoby Rząd z r. 1830 nie uczynił dla kraju dotąd nic dobrego. Co do zewnętrznych stosunków nadmieniał: „R. 1830 każdy spodziewał się wojny. Wszelako pokój cięgle został utrzymanym. Gdybyśmy byli przyjęli inny systemat, gdybyśmy byli nie zachowali traktatów z r. 1815, nie mielibyśmy dziś z jednej strony neutralnych, z drugiej przyjaźni sąsiadów. „Po wzmiance o Hiszpanii, Portugalii i Szwajcarii, rzekł P. Thiers dalej: „Mimo tego, zarzucają nam nasi przeciwnicy, że stan Europy jest zagrożonym, i że należy się obawiać, aby przymierze nasze z Anglią nie było zerwane. Ja zaś pytam się: czyli najnowsze wypadki w Anglii nie są właśnie zdolnemi uspokoić wszystkich w tej mierze. Nikt nie wątpi, że nowe Ministerium będzie reformistycznym; w samej Anglii nie inne jest zdanie w tej mierze. Nie może tam być utworzonym Gabinet, jak pod warunkiem, iż będzie gotów przedsięwziąć rozsądną reformę, inaczej nie znalazłby w narodzie podpory, której potrzebuje do istnienia swego. Nikt się też o to bynajmniej nie troszczy ani w Anglii, ani na stałym lądzie. Ale dozwólcie mi, Panowie, abym zwrócił uwagę waszą na jedną okoliczność. Czyliżby się była przyjęła reforma w Anglii, gdyby postępowanie nasze było mniej rozsądnem? Czy byłiby Whigowie objęli stér Rządu, gdybyśmy byli słuchali wojennych odezw, które do nas przed 3ma laty uczyniono? Właśnie dla tego, iż Rząd Francuzki okazał umiarkowanie, właśnie dla tego, iż Anglii dał rękymię porządku i pokoju, można było w tym ostatnim kraju postąpić z reformą, tak, iż dziś mamy sprzymierzeńca, na którego w zżędy razie liczyć możemy. „

мы нынѣ имѣемъ въ ней союзника, на котораго во всякомъ случаѣ можемъ полагаться.“

— Вчерашнее засѣданіе Палаты Депутатовъ продолжалось до 7 часовъ. Послѣ Г. *Созета*, который въ заключеніе своей рѣчи изъяснилъ мнѣніе, что Палата унизила бы приступая къ дневной очереди съ изъясненіемъ причинъ, говорилъ Великій Хранитель Печати, и равно и какъ его сотоварищи, домогался, чтобы Палата рѣшительно объявила можетъ ли нынѣшнее Министество надѣяться на пособіе ея или нѣтъ? За симъ вступилъ на кафедру Г. *Дюпенъ* и изъяснилъ мнѣніе противъ дневной очереди съ изъясненіемъ причинъ къ тому. „Буде (сказалъ онъ) во время *Казимира Перье* однажды согласились на подобное принятіе дневной очереди, то не надлежитъ забывать, что тогда предстояли совсѣмъ другія обстоятельства, нежели нынѣ; волненіе умовъ было гораздо больше и особенно надлежало думать объ укрощеніи пропаганды, которая тогда болѣе или менѣе проливалась свои беззаконія въ Европѣ. Въ такомъ положеніи дѣлъ было весьма естественно, что Г. *Перье* въ доказательство согласія Палаты на его систему домогался дневной очереди съ изложеніемъ причинъ, и Палата сіе одобрила. Но нынѣ нѣтъ ничего подобнаго; для того, я полагаю, что Палата не можетъ объявить ничего такого, чтобы почталося отозваніемъ ея адреса. „За симъ подавалъ онъ голосъ въ пользу прямого приступленія къ очереди. Потомъ еще говорили ГГ. *Жоберъ*, *Тесте*, *Герве* и *Ст. Маркъ Жирардинъ*. Сдѣланы два предложенія: одно: приступить ли Палатѣ къ дневной очереди съ изложеніемъ причинъ, а другое, имѣть ли она приступить къ тому безъ изъясненія причинъ; первое учинилъ Г. *Герве*, а другое Г. *Созе*. Начались прѣвія, которое изъ сихъ двухъ предложеній должно имѣть преимущество въ балотированіи. Наконецъ по согласію Г. *Созета* положено балотировать касательно приступленія къ дневной очереди съ изложеніемъ причинъ; тогда поочередно вошли на кафедру ГГ. *Гизо* и *Тьерсъ*, для снисканія побѣды въ пользу своей системы; и въ семь имѣли они полный успѣхъ; ибо когда по окончаніи балотировки пересчитано балы, было 181 за, а 117 противъ приступленія къ дневной очереди съ изложеніемъ причинъ; а потому большинство имѣло болѣе 67 баловъ. Принятое предложеніе есть слѣдующаго содержанія:

„Палата, довольствуясь объясненіями, которыми слышала на счетъ политики, правительствомъ соблюдаемой, не находитъ въ нихъ ничего такого, чтобы противно было правиламъ въ адресѣ ея объявленныя, приступаетъ къ дневной очереди.“

Безпрерывныя рукоплесканія раздавались съ Министерской стороны, когда Секретари оповѣстили успѣхъ балотировки. *Journal des Débats* сего дня поетъ побѣдную пѣснь по случаю сего торжества Доктринеровъ.

9-го Декабря.

Одинъ изъ здѣшнихъ журналовъ пишетъ: „Объѣдъ у старшаго *Дюпена*, данный 7-го ч. с. м., не былъ столь печаленъ, сколько бы думать надлежало. Въ вечеру были наполнены залы сего Предсѣдателя Палаты представителей. Находились многіе депутаты со стороны оппозиціонной и tiers-parti. Особенно замѣчено ГГ. *Дюбоа*, *Валаза*, *Шарамоль*, *Етьенъ*, *Пасси* и прочіе; но не было ниодного Министра, даже Г. *Персиля*, который по сію пору безпрерывно участвовалъ во всѣхъ вечернихъ собраніяхъ у Г. *Дюпена*. Много разговаривали о послѣдней балотировкѣ Палаты представителей. Кажется, что партія tiers-parti отнюдь не опечалена по случаю претерпѣннаго ею пораженія. Когда пріемныя Г. *Дюпена* были такъ полны, Доктринерскіе Депутаты обратились къ Г. *Гизоту*; однако замѣчено, что многіе Депутаты, которые въ Палатѣ подавали голоса въ пользу Правительства, у сего Министра не находились.“

10-го Декабря.

Судъ Палаты Перовъ слушалъ вчера опять предложенія Генеральнаго Прокурора по дѣлу о внутреннихъ безпокойствахъ.

— 27-го ч. п. м. арестовали недалеко *Понъ-де-Бовоазенъ* Графа *Августа Керзабекъ*, который (какъ извѣстно) за участіе въ Вандейскихъ безпокойствахъ, заочно приговоренъ былъ къ смерти. Его отвели въ *Гренобль*. Слышно, что тамошній Префектъ освободилъ его съ тѣмъ, что онъ далъ честное слово отправиться въ Парижъ.

— Герцогъ *Орлеанскій* выѣхалъ 7-го ч. с. м. въ *Брюссель*.

12-го Декабря.

Mémorial des Pyrénées извѣщаетъ: „Утверждаютъ, что *Цумалакаррегги* писалъ къ Генералу *Ми-на*, предлагая бракосочетаніе сына *Дона Карлоса*,

— Вчорашняя sessya Izby Deputowanych trwała do godziny 7. Po Panu *Sauzet*, który w końcu głosu swego świadczył mniemanie, że Izba upodobałaby się przystępując do porządku dziennego z wymienieniem przyczyn, mówił Wielki Pieczętnarz, i równie, jak koledzy jego, domagał się, aby Izba stanowczo powiedziała, czyli terazniejsze Ministeryum może się pomocy jej spodziewać lub nie? Następnie wszedł Pan *Dupin* na mównicę, i oświadczył się przeciw przystąpieniu do porządku z wymienieniem przyczyn. „Jeżeli (rzekł), za czasu *Kazimierza Perrier* zezwolono raz jeden na takie przystąpienie do porządku dziennego, nie należy zapominać, iż naówczas zachodziły wcale inne okoliczności, niż teraz; wzburzenie umysłów było nierównie większem, i szczególniej myśleć musiano o przytłumieniu propagandy, która wtedy mniej lub więcej bezprawia swoje popełniała w Europie. W tym stanie rzeczy było zupełnie naturalnem, iż Pan *Perrier*, na dowód przyzwolenia Izby na jego system, żądał przystąpienia do porządku, z wymienieniem przyczyn, i że Izba na to przystąpiła. Lecz teraz nic podobnego nie zachodzi; mniemam więc, że Izba nie może nic takiego oświadczyć, co by mogło być uważane za odwołanie jej adresu. „Głosował potem za prostem przystąpieniem do porządku. Następnie mówili jeszcze Panowie: *Jaubert*, *Teste*, *Hervé* i *St. Marc-Girardin*, po czém zakończono rozprawę. Uczyniono dwa wnioski: jeden, czyli Izba ma przystąpić do porządku dziennego z wymienieniem przyczyn, a drugi, czyli przystąpić do niego bez wymienienia przyczyn; pierwszy pochodził od Pana *Hervé*, a drugi od Pana *Sauzet*. Zaczęły się rozprawy: który z tych dwóch wniosków ma mieć pierwszeństwo w kreskowaniu. Nareszcie za przyzwoleniem Pana *Sauzet* postanowiono kreskować względem przystąpienia do porządku dziennego z wymienieniem przyczyn. Wtedy kolejno weszli na mównicę Panowie *Guizot* i *Thiers*, celem zjednania zwycięstwa systematowi swemu, co się też zupełnie powiodło; gdy bowiem po kreskowaniu przeliczono głosy, było ich 181 za, a 117 przeciw przystąpieniu do porządku dziennego z wymienieniem przyczyn; mieli zatem większość 67 kresek. Przyjęty wniosek jest w osnowie następujący:

„Izba zadowolona objaśnieniami, które słyszała względem polityki, jaką Rząd postępuje, nie upatrując w nich nic takiego, co by się sprzeciwiało zasadom, w jej adresie oświadczonej, przystępuje do porządku dziennego.“

Ciągłe oklaski rozlegały się ze strony Ministerjalnej, gdy Sekretarze ogłosili wypadek kreskowania. *Journal des Débats* śpiewa dziś pѣśń zwycięską z tego tryumfu doktrynerów.

Dnia 9.

Jeden z tutejszych dzienników pisze: Obiad u Pana *Dupin* starszego, dany dnia 7 b. m., nie był tak smutny, jak należało mniemać. Wieczorem napelnione były salony Prezesa Izby Deputowanych. Znajdowało się wielu Deputowanych ze strony opozycyjnej i tiers-parti. Szczególniej uważano Panów: *Dubois*, *Valazé*, *Charamaule*, *Etienne*, *Passy* i t. d. Nie było zaś żadnego Ministra, nawet Pana *Persil*, który dotąd regularnie znajdował się na wszystkich towarzysztwach wieczornych u Pana *Dupin*. Wiele rozmawiano o ostatniem głosowaniu Izby Deputowanych. Zdaje się, iż stronnictwo tiers-parti nie jest wcale zasmuczone z doznanej porażki. Gdy taki był natłok w salonach Pana *Dupin*, tym czasem Deputowani doktrynersey udali się do Pana *Guizot*; postrzegano jednak, iż wielu Deputowanych, którzy w Izbie kreskowali na stronę administracyi, nie znajdowali się u tego Ministra.

Dnia 10.

Sąd Izby Parów słuchał znowu wczora wniosków Jeneralnego Prokuratora w sprawie o zaburzenia krajowe.

— Dnia 27 z. m. aresztowano niedaleko *Pont-de-Beauvoisin* Hrabiego *Augusta Kersabiec*, który (jak wiadomo) za należenie do niespokojności w Wandei, został wyrokiem zaocznym skazany na śmierć. Zaprowadzono go do *Grénoble*. Słychać, iż Prefekt tameczny uwolnił go pod warunkiem, iż na słowo honoru uda się do Paryża.

— Xiążę *Orléans* wyjechał dnia 7 b. m. do *Bruxelli*.

Dnia 12.

Mémorial des Pyrénées donosi: „Zapewniają, iż *Zumala-Carreguy* pisał do Jenerala *Miny*, proponując mu zaślubienie syna *Don Carlosa* z młodą Królową.

съ юною Королевою, какъ средство остановить пролитіе крови на Полуостровѣ, но *Мина* отвѣчала, что Карлисты должны прежде положить оружіе. И такъ вновь начнется война упорная и кровопролитная, которая будетъ дѣйствительно бранью истребленія. Генераль *Мина* имѣетъ съ собою двѣ роты милиціи и волонтеровъ изъ *Пампелуны*. Недавно собственными руками, сорвалъ онъ эполетъ двоимъ Канитанамъ и другому Офицеру за то, что въ стычкѣ при *Борундѣ* оставили своихъ солдатъ. *Донъ Жозе Ешеверія*, братъ Предсѣдателя Наварской Юнты, и трое другихъ Испанцевъ 6 ч. с. м. арестованы въ *Байоннѣ*, за то, что не имѣли надлежащихъ паспортовъ.

— Сегодня разнесся слухъ, что лишь только Генераль *Мина* оставилъ *Пампелону*, и отправился въ *Лумбьеръ*, гдѣ находятся Карлисты, Генераль *Цумалакарреге* внезапно оставилъ свои укрѣпленія и вступилъ въ сраженіе.

— 1-го и 2-го ч. с. м., *Цумалакарреге* занялъ *Капаросо* и казармы въ *Фалцесъ* и *Пералта*. Милиція (Урбаносъ) мужественно заступилась, но по сраженіи продолжавшемся 24 часа, сѣи казармы взяты были приступомъ. Напротивъ войско Королевы будто сдѣлало вылазку изъ *Елисондо* и разбило осаждавшихъ сей городъ Карлистовъ.

— *Мина* вышелъ изъ *Пампелуны* 3-го ч. с. м., съ 7,000 человекъ, имѣя 300 лошадей и 2 пушкы. (Dz. P.)

И т а л і я.

Неаполь, 20-го Ноября.

Посланникъ Французскаго Двора, Генераль *Себастьяни* находится уже мѣсяцъ въ здѣшней столицѣ; однако жъ кажется, что все его усилія, чтобы сдѣлать перемѣну въ образъ мыслей нашего Монарха, были доселѣ безуспѣшны. Между тѣмъ опять говорятъ о бракосочетаніи Французской Королевы *Маріи*, съ братомъ нашего Короля. Несправедливо было бы думать, что личные поводы удерживали донынѣ юнаго Принца, отъ согласія на сие бракосочетаніе; на противъ того, онъ истинную имѣетъ привязанность ко всемъ своимъ родственникамъ, и въ каждомъ случаѣ говорить съ самымъ большимъ уваженіемъ о своей теткѣ, Королевѣ Французской; но что онъ однажды призналъ соотвѣственнымъ выгодамъ и благу, своихъ подданныхъ, отъ того не желаетъ отступить, хотя бы съ пожертвованіемъ дражайшихъ узъ родства. Полагаютъ, что тѣсный союзъ съ Франціею, могъ бы ежели не разрушить, то по крайней мѣрѣ ослабить, ту опору, которую преданность народа своему Государю воздвигла противъ революціонныхъ началъ; впрочемъ не забыли еще едва лишь изглаженныхъ ранъ съ 1820 г. (Dz. P.)

Г е р м а н і я.

Мюнхенъ, 11-го Декабря.

Нашъ Король послалъ 9-го ч. с. м. орденъ *Св. Губерта* Герцогу *Лейхтенбергскому*, какъ въ 24-ой годъ отъ рожденія. (Dz. P.)

Т у р ц і я.

Константинополь, 25-го Ноября.

Прибывшій сюда вчера изъ Персіи Татаринъ, привезъ извѣстіе, что Шахъ Персидскій по 38-лѣтнемъ царствованіи, скончался 20-го ч. н. м. въ *Испаганѣ*. Преемникъ его *Могаммедъ Мирза*, сынъ *Аббаса Мирзы*, еще при жизни своего дѣда, былъ признанъ Россією и Англією Наслѣдникомъ Престола и намѣренъ былъ отправиться изъ *Тавриса* въ *Тегеранъ*, вступить на престолъ, ежели не встрѣтитъ препятствія отъ своихъ 6 братьевъ и 60-ти дѣдей. (D.P.)

П о р т у г а л і я.

Лиссабона, 2-го Декабря.

Лишь только наше Министерство получило извѣстіе, что Герцогъ *Веллингтонъ* назначенъ Министромъ, тотчасъ собрался Совѣтъ Кабинета, въ которомъ постановлено, чтобы бракосочетаніе Королевы, вмѣсто 20-го ч. с. м. послѣдовало 1-го ч., въ предосторожность, чтобы Герцогъ *Веллингтонъ*, Лордъ *Абердинъ*, Лордъ *Бересфордъ* и другіе, не возымѣли намѣренія содѣйствовать *Донъ Мигуэлю* къ приобрѣтенію вновь Португальской Короны. (D. P.)

И с п а н і я.

Мадридъ, 2-го Декабря.

Извѣстіе о вступленіи Герцога *Веллингтона* въ Министерство, произвело здѣсь сначала весьма не-

маловажное впечатлѣніе, какъ средство оконченія разлѣва крови на Пółвыспіи, лезъ *Мина* отвѣдздіа, ізъ Каролісці повинні первіе брої зложіть. Зачне сія вїе война з нова завзїеїсїа, і бѣдїе правдїівїе влкк вїтїепїїа. Јенералъ *Мина* ма пры собїе двїе компанїе мїлїцїї охотнїкѣвъ з *Pampelony*. Niedawno власнл рѣкк oberwal on szlify dwѣmъ Kapitanomъ і певнemu іннему officerowi, за то, ізъ в втарцзе подъ *Borundk* опуsclli swoichъ жѣлнїерзы. *Don Jose Echevaria*, братъ Презеса Junty Nawarskiej, і трзєє іnni Hїszpani, zostali dnia 6 b. m. areztowani w *Bayonnie*, gdyzъ nie mieli przyzwoitychъ pasportѣwъ.

— Rozeszla sїe dzїsъ pogłoska, іzъ skoro Јенералъ *Mina* опуscllї *Pampelonę* і wyruszylъ ku *Lumbier*, gdzie stojл Karolїsci, Јенералъ *Zumala Carreguy* nagle опуscllї swoje oszańcowania і przyjalъ potyczkę.

— Dnia 1 і 2 b. m. zajalъ *Zumala-Carreguy Caparoso* і koszary w *Falces* і *Peralta*. Milicya (*urbanos*) bronїla sїę męzлїе; ale po 24 godzinney walce, koszary te szturmemъ wzїęte zostaly. Natomiast mїalѣ woysko Krѣlowey uczynїcъ wycieczkę zъ *Elisondo* і pobїcъ oblegajлcychъ mїeysce to Karolїstѣwъ.

— *Mina* wyruszylъ zъ *Pampelony* dnia 3 b. m. w 7,000 ludzi і 300 koni, zъ 2ma dzїatami. (Dz. P.)

W ł o s н у.

Neapol, 20go Listopada.

Poseł dworu Francuzkiego, Јенералъ *Sebastiani*, bawї już mїesїаcъ wъ tuteyszey stolicy, а wszelako здаїе sїę, іzъ usїlowania jego, celemъ sprawienia odmiany wъ sposobie myslenia Monarchy naszego, byly dotлdъ bezskuteczne. Tymъ czлsemъ mѣwїлъ znѣwъ o заslubїenїu Krѣlowny Francuzkiej Maryї zъ bratemъ Krѣla naszego. Mylнѣmъ byloby mнїemанїemъ, іzъ osobiste względy wstrzymywaly dotлdъ młodego Xїecїа odъ przyzwolenїа na tenъ zwїazekъ małżeńskї; ma onъ owszemъ prawdziwe przywїazанїе do wszystkichъ swoichъ krewnychъ, і przy kaзdey sposobноsclї mѣwїлъ zъ naywїększymъ uszanowaniem, szczegѣlnїe о ciѣtce swѣjey, Krѣlowey Francuzѣwъ; leczъ co razъ uznalъ za dobre і zgodne zъ pomyslноsclїа ludu swego, odъ tego nie chce odstлpїcъ; chociazъ by zъ ofiarлъ naydrozszychъ wzglѣwъ pokrewїenstwa. Sлdзл, іzъ nayсclїslejszy zwїazekъ zъ Francылъ mѣglby, jeсли nie zniszczycъ, to przynajmнїe nadwergęcъ tamę, kтѣrлъ przywїazанїе narodu do Monarchy swego utworzylѣ przeciwъ rewolucyynymъ zasadamъ; wreszcze, nie zapomnїano jeszcze ledwo co zagojonychъ ranъ zъ 1820 г. (Dz. P.)

Н і е м с у.

Monachium, dnia 11 Grudnia.

Krѣlъ nasz przeslalъ dnia 9 b. m. orderъ *S. Huberta* Xїecїu *Leuchtenberg*, jako wъ 24tлъ rocznicę urodzїnъ jego. (Dz. P.)

Т у р с к а.

Konstantynopol, 25 Listopada.

Przybyly tu wczora zъ Persyi Tatar, przywїozlъ wiadomѣscl, іzъ Szachъ Perski po 38mїoletнїemъ panowanїu, zakonczylъ жїycїe dnia 20 zъ. m. wъ *Ispahanie*. Następcлъ jego *Muhamed Mirza*, synъ *Abbasa-Mirzy*, zostalъ jeszcze za жїycїа dzїадka swego uznany za następcę przezъ Rossyлъ і Anglїл, і zamyslalъ udaсcl sїę zъ *Tabris* do *Teheranu*, celemъ objęcia tronu, jezлї nie doznлъ przeszkody odъ 6cїu braci swoichъ і 60 stryjѣwъ. (D.P.)

P O R T U G A L I A.

Lisbona, dnia 2 Grudnia.

Skoro tylko Ministeryumъ nasze powїzїęlo wiadomѣscl, że Xїаzе *Wellington* zostalъ Ministremъ, zarazъ nastлpїla Rada Gabinetowa, na kтѣrey postanowiono, aby slubъ Krѣlowey, zamiastъ dnia 20 b. m., odbylъ sїę dnia 1go, а to dla zapobїezenia, aby Xїаzе *Wellington*, Lordъ *Aberdeen*, Lordъ *Beresford* і inni, nie powїzїęli zamiaru dopomagлcъ *Don Miguelowi* do osїаgnїenia nawowo korony Portugalskiej. (Dz. P.)

H I S Z P A N I A.

Madryt, dnia 2 Grudnia.

Wiadomѣscl о weysclїu Xїecїа *Wellingtona* do Ministeryumъ, sprawїla tu zъ pocлtлku bardzo nieprzy-

приятное впечатлѣніе, что однако жъ не долго продолжалось. Денежны, полученные Г. Райневалемъ отъ его Двора, разсѣяли всякія опасенія нашего Правительства.

— Ожидаютъ здѣсь прибытія Генерала *Мантилья*, для начатія переговоровъ касательно признанія независимости Колумбій. Г. *Мартинацъ-де-ла-Роза*, послалъ Лондонскому Кабинету сильно написанную ноту, въ коей требуетъ строгаго исполненія четвертаго союза. (Dz. P.)

ВЕЛИКОБРИТАНІЯ И ИРЛАНДІЯ. Лондонъ, 10-го Декабря.

Графъ *Спенсеръ*, имѣя не давно аудіенцію у Короля, представилъ Государю нѣсколько адресовъ, въ коихъ изъяснено сожалѣніе по поводу перемены Министровъ.

— Г. *Гунтъ* 4-го ч. с. м. имѣлъ совѣщаніе съ Герцогомъ *Веллингтономъ* въ Министерствѣ Внутреннихъ Дѣлъ.

— Газета *Globe* пишетъ, что Г. Робертъ *Пиль* родился 5-го Февраля 1757 года, а слѣдовательно имѣетъ теперь 47 лѣтъ.

— Лордъ *Веллеслей* прибылъ изъ Ирландіи въ здѣшнюю столицу.

— Вчера прибылъ Г. Робертъ *Пиль* въ здѣшнюю столицу и вскорѣ потомъ совѣщался съ Маркграфомъ *Шандосъ* и Лордомъ *Гранвилемъ Соммерсетъ*. Возвращаясь отъ Короля онъ посѣтилъ Герцога *Веллингтона*, Графа *Росслина* и Лорда *Елленборуга* въ Финансовомъ Департаментѣ.

— Вчера въ 1-мъ часу по полудни Герцогъ *Веллингтонъ* посѣтилъ Г. Роберта *Пила* и имѣлъ съ нимъ продолжительное совѣщаніе. Оба отпразднелись потомъ въ *Ст. Джемскій* Дворецъ и имѣли продолжительную аудіенцію у Короля. Носится слухъ, что Парламентъ 12-го ч. с. м. будетъ отсроченъ посредствомъ отъѣзда. Также поговариваютъ, что новыя назначенія Министровъ имѣютъ быть сегодня въ вечеру или завтра поутру официально обнародованы. *Globe* доноситъ, что вчера по полудни производился Кабинетный Совѣтъ для учиненія необходимыхъ приготовленій къ составленію Министерства; однако полагаютъ, что послѣдствіе онаго завтра обнародовано будетъ. Та же газета утверждаетъ, что Г. Робертъ *Пиль* не вмѣстѣ съ Герцогомъ *Веллингтономъ*, но самъ одинъ былъ у Короля, а потомъ возвратился въ Департаментъ Внутреннихъ Дѣлъ. *Вѣстникъ* въ биржевыхъ донесеніяхъ изображаетъ весьма сомнительнымъ слухъ объ отсрочкѣ Парламента 12-го ч. с. м.

— Вообще поговариваютъ, что Г. Робертъ *Пиль*, вѣдая себя въ обязанность въ отношеніи къ Королю и Государству принять учиненное ему предложеніе, немедленно обратился къ Лорду *Станлей*, Г. *Джемсу Грагаму*, Графу *Рипону* и Герцогу *Ризмонду*, для преклоненія ихъ, войти въ Министерство.

12-го Декабря.

Вчера у Короля было собраніе и заведеніе Тайнаго Совѣта. Лордъ *Денманъ* Верховный Судья, имѣлъ у Короля аудіенцію и отдалъ официальную печать Канцлера Казначейства. Потомъ Г. Робертъ *Пиль*, совершилъ присягу въ званіи Канцлера Казначейства и получилъ отъ Короля официальную печать. Въ засѣданіи Тайнаго Совѣта положено отсрочить Парламентъ съ 18-го ч. с. м. до 15-го Января. Наконецъ Король давалъ аудіенцію Герцогу *Веллингтону*, Маркграфу *Вингестеръ*, Марграфу *Кандену*, Лорду *Гиллю*, Г. *Маннерсъ-Суттону* и Г. Генриху *Гардингу*.

— Г. Робертъ *Пиль* назначенный за нѣсколько предѣлъ дней Канцлеромъ Казначейства, взялся составить Министерство. Однако жъ доселѣ не послѣдовало никакихъ дальнѣйшихъ назначеній и нынѣ Министерство состоитъ изъ 3-хъ лицъ т. е. Г. Роберта *Пила*, Герцога *Веллингтона* и Лорда *Линдхурста*. Г. Робертъ *Пиль* принявъ начальство, тотчасъ отправилъ курьера къ Лорду *Станлей*, знаменитѣйшему между Вигами, такъ называемымъ Консерватистамъ, приглашая его вступить въ Министерство. Слышно, что Г. *Станлей* отказался отъ этого. Прежде уже онъ объявилъ намѣреніе, не вступать въ новое Министерство и въ Графствѣ, гдѣ имѣетъ большое вліяніе, поддерживаетъ избраніе кандидата изъ Реформистовъ.

— Оппозиція противъ Торисовъ, весьма дѣятельна во всѣхъ частяхъ Государства и безпрестанно присылаются адресы къ Королю, противъ управленія Герцога *Веллингтона*. Но важнѣе приготовленія къ выборамъ. Полагаютъ, что въ Шотландіи, партія Виговъ лишится не болѣе 3 или 4 голосовъ и что Ир-

ланда, впрочемъ, не долго трвало. Депешы, коіе Pan *Rayneval* отъ двора своего odebral, zaspokoily Rzad nasz.

— Spodziewaja się tu przybycia Generała *Mantilla*, mającego rozpocząć układy względem uznania niepodległości Kolumbii. Pan *Martinez de la Rosa* przesłał Gabinetowi Londyńskiemu notę, w której domaga się ścisłego wykonania poczwórnego przymierza. (Dz. P.)

WIELKA BRYTANIA I IRLANDYA. Londyn, dnia 10 Grudnia.

Hrabia *Spencer*, mając niedawno posłuchanie u Króla, podał Monarsze kilka adresów, w których wynurzono żal z powodu odmiany Ministrów.

— Pan *Munt* miał dnia 4 b. m. rozmowę z Xięciem *Wellingtonem* w Ministerstwie spraw wewnętrznych.

— Gazeta *Globe* pisze, iż Pan Robert *Peel* urodził się dnia 5 Lutego 1757, a zatem ma teraz 47 lat.

— Lord *Wellesley* przybył z Irlandyi do tutejszey Stolicy.

— Wczoray przybył Pan Robert *Peel* do tutejszey stolicy, i wkrótce potem naradzał się z Margrabią *Chandos* i Lordem *Granville Somerset*. Wracając Pan Robert *Peel* od Króla, odwiedził Xięcia *Wellington*, Hrabiego *Rosslyn* i Lorda *Ellenborough* w wydziale skarbowym.

— Wczoray o godzinie 1szej w południe Xiąże *Wellington* odwiedził Pana Roberta *Peel*, i długo się naradzał. Ohadwa udali się potem do pałacu *St. James*, i mieli długie posłuchanie u Króla. Słychać, iż Parlament będzie dnia 12go b. m. odroczone przez odezwę. Mówią także, iż nowe mianowania ministrów mają być dziś wieczorem lub jutro rano urzędownie ogłoszone. *Globe* donosi, iż wczoray po południu odprawiła się rada gabinetowa celem uczynienia potrzebnych przysposobień do utworzenia ministerium; mniemają atoli, iż wypadek jey dopiero jutro będzie ogłoszony. Taż gazeta twierdzi, iż Pan Robert *Peel* nie razem z Xięciem *Wellington*, lecz sam jeden był u Króla, a potem wrócił do wydziału spraw wewnętrznych. *Courrier* w doniesieniach giełdowych wystawia, pogłoskę o odroczeniu Parlamentu d. 12 b. m. za bardzo wątpliwą.

— Powszechnie mówią, iż Pan Robert *Peel*, poczytując sobie za obowiązek względem Króla i kraju przyjąć uczynioną mu propozycją, uda się niazwłocznie do Lorda *Stanley*, Pana *James Graham*, Hrabiego *Ripon* i Xięcia *Richmond*, celem skłonienia ich, aby weszli do ministerium.

Dnia 12.

Wczoray były u Króla pokoje, i odprawiło się posiedzenie Tayney rady. Lord *Denman*, Naywyższy Sędzia, miał u Monarchy posłuchanie, i oddał pieczęć urzędową Kanclerza Izby skarbowey. Następnie Pan Robert *Peel* wykonał przysięgę, jako Kanclerz Izby Skarbowey, i z rąk Monarchy otrzymał pieczęć urzędową. Na Tayney Radzie postanowiono odroczyć daley Parlament od dnia 18 b. m. do 15 Stycznia. Nakoniec dał Król posłuchanie: Xięciu *Wellingtonowi*, Margrabiemu *Winchester*, Margrabiemu *Camden*, Lordowi *Hill*, Panu *Manners Sutton* i Panu Henrykowi *Hardinge*.

— Pan Robert *Peel*, mianowany onegdaj Kanclerzem Izby Skarbowey, podjął się utworzenia Ministerium. Dotąd atoli nie nastąpiło żadne dalsze mianowanie, i dotychczas Ministerium składa się ze 3ch osób; to jest, Pana Roberta *Peel*, Xięcia *Wellingtona* i Lorda *Lyndhurst*. Pan Robert *Peel*, objawszy urząd wysłał, zaraz gońca do Lorda *Stanley*, nayznakomitszego z pomiędzy tak zwanych Whigów konserwatystów, wzywając go, aby wszedł do Ministerium. Słychać, iż Pan *Stanley* dał odmowną odpowiedź. Dawno już oświadczył postanowienie, iż się nie przyłączy do nowego Ministerium, i w powiecie, gdzie ma wielki wpływ, popiera wybór Kandydata reformistycznego.

— Opozycya przeciw Torrysom jest bardzo czynną we wszystkich częściach kraju, i ciągle przysyłane bywają adresa do Króla przeciw administracyi Xięcia *Wellingtona*. Lecz ważniejszymi są przysposobienia do wyborów. Mniemają, iż w Szkocyi stronnictwo Whigów utraci naywięcey 3 lub 4 kreski,

ландія отправить въ Парламентъ по крайней мѣрѣ 75 Членовъ, обязавшихся придерживаться безусловной оппозиціи противъ Министерства, не смотря на то, Герцогъ ли *Веллингтонъ*, или Г. Робертъ *Пилъ* составить оное.

— По извѣстіямъ изъ Персіи, опасались тамъ начатія войны за наследство между сыномъ Аббаса Мирзы и братьями послѣдняго. Для него можетъ оказаться вреднымъ разпущеніе почти всего войска, которое отецъ его составилъ съ большими усиліями, употребляя къ тому Европейскихъ Офицеровъ. Англійскій Полковникъ *Пасморъ*, находившійся въ бездѣйствіи съ своимъ отрядомъ въ *Тегеранѣ*.

— Извѣстіе, будто сынъ *Донъ Карлоса*, отправился изъ Англіи въ Испанію, было совершенно ложно.

— Герцогъ *Веллингтонъ*, полагаютъ, пригласилъ Лорда *Кокбурна* изъ Западной-Индіи, принять званіе Лорда Адмиралтейства.

— Извѣщаютъ опять изъ *Мадрита*, что Г. *Мартинесъ-де-ла-Роза*, намѣренъ подать въ отставку и что преемникомъ его будетъ Г. *Ривера Геррера*.

— Одна изъ здѣшнихъ газетъ извѣщаетъ, что бракосочетаніе между *Донна Марією* и Герцогомъ *Августомъ* Лейхтенбергскимъ, заключено на слѣдующихъ условіяхъ: 1) Лишь только Герцогъ пріѣдетъ въ *Лиссабонъ*, послѣдуетъ вѣнчаніе по обряду Католической церкви; Герцогъ тотчасъ вступитъ въ права Герцога Португальскаго; 3) Онъ будетъ получать ежегодно изъ Государственнаго Казначейства 50 *Контозъ* (около 75,000 руб. сер.); 4) Онъ не имѣетъ никакихъ правъ къ имуществу Королевы и въ случаѣ если бы пережилъ оную, не можетъ требовать никакого вознагражденія. Королева также не имѣетъ никакихъ правъ къ имуществу своего супруга. 5) Дети рожденныя отъ сего брака, не могутъ безъ дозволенія Чиновъ и Королевы (а въ случаѣ ея смерти, наследника Престола) оставлять Португалію; 6) Если бы Герцогъ пережилъ Королеву, онъ будетъ получать постоянно выше сказанную сумму; а для жилища имѣть назначенный дворецъ; 7) Если бы однако жъ въ семь случаевъ оставилъ Португалію, онъ получитъ только половину упомянутой суммы и не требуя за дворецъ никакого вознагражденія. Поелику нынѣшніе доходы Герцога Лейхтенбергскаго простираются до 40,000 ф. стерлинговъ (1,000,000 руб. асс.) слѣдовательно на будущее время, оныя увеличатся до 52,000 ф. стерл. (1,300,000 руб. ассиг.) (D. P.)

Г р е ц і я.

Навплия, 29-го Октября.

Газета *Сотиръ* отъ 23-го ч. с. м. заключаетъ слѣдующее Королевское постановленіе: „Божіею милостію Мы *Отто I-й* и проч. Статья 1-я) Столица наша 1-го числа Декабря перемѣщена будетъ изъ *Навплии* въ *Аины*. Статья 2-я) Городъ *Аины* съ сего числа получить названіе Королевскаго престольнаго города и столицы Королевства. Ст. 3-я) Наши Министерства съ подвѣдомственными отдѣленіями, Святѣйшій Синодъ, Отчетная Палата, Главный Финансовый Урядъ, и Главной Почтовой Урядъ 13-го ч. Декабря открыты быть имѣютъ въ *Аинахъ*. Ст. 4-я) Особыми распоряженіями назначено время, когда прочія главные присутственныя мѣста туда перемѣщены будутъ. Статья 5) Всѣ нижнія присутственныя мѣста Королевства при перепискѣ своей могутъ адресоваться въ *Навплию* ко властямъ въ 3-й ст. упоминаемымъ не позже какъ къ 29-му ч. Ноября.“

— Въ составъ Регенціи не произошло никакой перемѣны, хотя Генераль *Гейдекъ* всякую почту ожидаетъ своего отозванія. Графъ *Армансбергъ* боленъ. Статскій Совѣтникъ *Кобель* весьма дѣятеленъ. Учреждена здѣсь директоріальная Кантора подъ начальствомъ Доктора *Федера*. Въ оной образуются молодые Баварцы къ гражданской службѣ. Греки съ неудовольствіемъ смотрятъ на сіе училище. Догодаются, что въ послѣдствіи времени Правительство презирая туземцевъ будетъ стараться всѣ высшіе и вѣрховныя должности замѣщать своими новогреческими Баварцами.“ (Dz. P.)

Разныя извѣстія.

Въ Литературной газетѣ приводятся двѣ древнія Эскуріальскія рукописи для доказательства, что порохъ не есть Европейское изобрѣтеніе, но что онъ перешелъ изъ Китая къ Персіанамъ, а отъ нихъ уже заимствованъ Арабами. Еще въ 691-мъ году былъ онъ употребленъ при осадѣ Мекки. (Спб. В.)

ВИЛЬНА, Типографія А. Марциновскаго. Печаташь дозволишся. Декабря 18 дня 1834 года. Цензоръ Л. Боровскій.

и же Ирландія wyszle do Parlamentu przynajmniej 75 Członków, którzy się obowiązali należeć do bezwarunkowej opozycji przeciw Ministerium, czy liby je Xiążę *Wellington* lub Pan Robert *Peel* utworzyć.

— Według doniesień z Persyi, obawiano się tam rozpoczęcia wojny sukcesyjnej między synem Abbasa Mirzy, i braćmi ostatniego. Dla ostatniego, szkodliwem być może zwyciężenie całego prawie wojska, które oyciec jego z wielkiem usiłowaniem kazał organizować, używając do tego oficerów europejskich. Półkownik Angielski *Pasmore*, znajdował się ciągle nieczynny z oddziałem swoim w *Teheranie*.

— Wiadomość, jakoby syn *Don Carlosa* udał się z Anglii do Hiszpanii, była zupełnie bezzasadną.

— Xiążę *Wellington* miał wezwać Lorda *Cockburn* z Irlandyi zachoduich, aby objął Lordostwo admirałicyi.

— Donoszą znowu z Madrytu, że *P. Martinez de la Rosa* ma zamiar podania się do dymisyi, i że następcą jego będzie *P. Rivera Herrera*.

— Jedna z gazet tutejszych donosi, iż małżeństwo między *Donną Maryą* a Xiąciem Augustem *Leuchtenbergiem* zawarte zostało pod następującemi warunkami: 1) Skoro Xiążę przyjedzie do Lisbony, odbędzie się ślub kościelny według obrządku katolickiego. 2) Xiążę otrzyma zaraz naturalizacyą, jako Xiążę Portugalski; 3) pobierać będzie rocznie ze Skarbu Państwa 50 *contos* (500,000 zł. p.); 4) nie ma żadnych praw do majątku Królowey, a w razie gdyby ją przeżył nie będzie mógł żądać żadnego wynagrodzenia. Królowa nie ma również żadnych praw do majątku małżonka swego. 5) Dzieci pochodzące z tego małżeństwa nie mają bez zezwolenia Stanów i Królowey (a gdyby ta nie żyła, następcy tronu) opuszczać Portugalii. 6) Gdyby Xiążę przeżył Królową, pobierać będzie ciągle wyżey wyznaczoną sobie sumę, i mieć będzie wyznaczony sobie pałac na mieszkanie. 7) Gdyby wszakże w takim przypadku opuścił Portugaliją, pobierać będzie tylko połowę summy powyższej i nie otrzyma za pałac żadnego wynagrodzenia. Ponieważ terazniejsze dochody Xiążęcia *Leuchtenberga* wynoszą 40,000 funtów szterlingów (1,600,000 zł. p.); przeto na przyszłość ilość ich powiększy się do 52,000 funtów szterlingów (2,100,000 zł. p.) (Dz. P.)

Г р е ц я.

Nauplia, dnia 29 Października.

Gazeta *Sotir* z dnia 23 b. m. obejmuje następujące postanowienia Królewskie: „My *Otto I*, z Bożej łaski i t. d. Art. 1) Rezydencya nasza będzie dnia 1 Grudnia przeniesioną z *Nauplii* do *Aten*. Art. 2) Miasto *Ateny* otrzyma od tego dnia nazwisko Królewskiego miasta rezydencyonalnego i Stolicy Królestwa. Art. 3) Nasze Ministerstwa z podwładnemi sekcjami, Święty Synod, Izba Obrachunkowa, Główny Urząd Skarbowy, i Główny Urząd Pocztowy mają być dnia 13 Grudnia installowane w *Atenach*. Art. 4) Oddzielnemi rozporządzeniami wyznaczmy czas, kiedy inne władze centralne mają być tamże przeniesione. Art. 5) Wszystkie niższe władze Królestwa mogą adresować do *Nauplii* korespondencye swoje do władz w artykule 3 wymienionych, a to najpóźniej do dnia 29 Listopada.“

— W składzie Rejencyi nie zaszła żadna zmiana; chociaż Jenerał *Heideck* oczekuje co pocztę, odwołania swego. Hrabia *Armannsperg* chory. Radca Stanu *Kobell* nader jest czynny. Utworzono tu biuro dyrektoryalne pod naczelnictwem Dra *Feder*. Kształcą się w niem młodzi Bawarczykowie do służby publicznej. Grecy niechętnie patrzą na tę szkołę. Domyślają się, że Rząd z upośledzeniem krajowców, będzie starał się później obsadzać wszystkie wyższe i najwyższe urzędy swemi nowogreckimi Bawarczykami. (Dz. P.)

ROZMAITE WIADOMOŚCI.

W gazecie Literackiej Londyńskiej przytoczone są dwa starożytne Eskuryalne manuskrypta na dowód, że proch nie jest wynalazkiem europejskim, ale przyniesiony jest z Chin do Persów, od których dostali Arabowie. Jeszcze w 691 roku był używany przy oblężeniu Mekki. (G. S. P.)